

Pris ikke dækkede Produktionsprisen. Man har endog talt om en Tid lang, at den danske Smørproduktion var fuldkommen urentabel, at man i Virkeligheden slet ikke derigennem fik en rentabel Drift. Lad det nu være, som det være vil, sikkert er det, at der har været Tider i 90erne og 80erne, hvor mangfoldige af Landbrugerne maatte tære paa deres Kapital. Paa det Tidspunkt maatte de da saa have haft en vis Adgang til at henvende sig til Staten om at faa en Godtgørelse, fordi deres Produktion nu ikke lænere kunde svare sig.

Jeg maa sige, at for mit Vedkommende vilde jeg anse det for en saare farlig og for Staten ikke videre heldig Vej at komme ind paa, hvis man fra Statsmagtens Side vilde fastsætte de Priser, som det danske Landbrug skal have for sine Varer. Det danske Landbrug er gaaet ud i Kampen for sin Eksistens og har taget de Vilkaar, som Verdensmarkedet har budt det. Det har ikke forlangt, at der skulde skabes det nogen som helst Art af Beskyttelse ad Toldvejen eller anden Vej, det har sat en Ære i at klare sig ad sine egne Veje. Hvis man tror, at man saa kan komme og sige til det, at Statsmagten skal fastsætte de Priser, som det nu anstændigvis skal have herhjemme, og skille dem ud fra de Priser, det kunde opnaa paa Verdensmarkedet, tror jeg, man lægger Ved til en Ild, som snarere vil ødelægge end fremme det danske Landbrugserhverv. Jeg vil i høj Grad advare imod, at det Systemskifte, vi har faaet, skulde give sig et Udslag, som gik den Vej, her er antydnet, thi da tror jeg, man vilde komme til at fortryde, at man er gaaet en saadan Vej.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jønson har Ordet for en kort Bemærkning.

Jønson: Hvis det ærede Medlem vil læse Fortrykket af min Tale, vil han ikke kunne faa den Opfattelse af mine Udtalelser, som han her har gjort gældende. Sagen er den, at der baade her i Tinget og andre Steder stadig hævdes, at Lønningerne ikke kan stige. Der er jo en meget mægtig Organisation her i Landet, der holder paa, at vi skal gaa den anden Vej. Da det nu er saaledes, at Arbejderklassen naturligvis maa have saa meget for sit Arbejde, at den kan leve af det, er det, jeg gør gældende, at hvis vi skal fortsætte paa den Vej, er Staten nødt til at gribe ind og fastsætte Priserne for de Varer, som Arbejderklassen hver Dag skal bruge, og saa er det

en meget lille Trøst, at man kan staa heroppe og fortælle, at Verdensmarkedet skal fastsætte Priserne paa noget saa nødvendigt som vort Brød, vort Flæsk og vort Kød og andre af de Varer, der bruges hver Dag i Hjemmene. Det lader sig simpelt hen ikke gøre. Enten maa Lønningerne stige i Forhold dertil, eller ogsaa maa man gaa den anden Vej. Jeg kan ikke se anden Løsning paa Spørgsmaalet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kammersgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Kammersgaard: Det ærede Medlem Hr. Pinholt gjorde gældende, at det kunde aldrig være rigtigt, at Anklagemyndighed og Domsmyndighed var den samme; der kunde ud fra et saadant Forhold ikke fældes nogen retfærdig Dom. Jeg vil meget indtrængende bede det ærede Medlem erindre sine Partifæller derom, naar vi en Gang faar den berømte § 8 i Skoleloven til Behandling her i Tinget.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Lundberg har Ordet for en kort Bemærkning.

Lundberg: Det ærede Medlem Hr. Pinholt talte i en raillerende Tone om, at den socialdemokratiske Regerings Tiltrædelse, hvis den skulde betegne et Systemskifte, nærmest kunde illustreres gennem det forelagte Finanslovsforslag, hvis Tendens var, at Medlemmerne fik saa lidt som muligt at vide, og som i det hele taget var affattet efter et daarligt Princip. Jeg skal minde om, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard som Ordfører for Partiet Venstre udtalte, at Finanslovsforslaget foreligger i Aar for os i en delvis ny Skikkelse. Han omtaler derefter, i hvilken Retning denne Omformning er gaaet, og siger: „I det hele betegner den nye Form, som er foreslaaet af de to Kommissioner, efter min Mening et væsentligt Fremskridt.“ Han slutter med at sige: „Jeg maa altsaa i det store og hele anerkende det Arbejde, der her er gjort, men det udelukker ikke, at jeg har visse kritiske Bemærkninger at gøre dertil.“ Dette var vel at mærke ikke i den Retning, som det ærede Medlem Hr. Pinholt her talte om. Det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde: „Men det skal indrømmes, at Finansloven, som den nu foreligger, er en mere overskuelig Lov, og at i mange Henseender er dette Værk af en debuterende Forfatter mere tiltalende at læse, end dens For-